

De kommande 90 dagarna avgör Venezuelas (och Sydamerikas) framtid

Den troligaste hypotes som sysselsätter säkerhetsanalytiker just nu är att USA är i färd med att beordra Colombia att utlösa en våldsam attack mot Venezuela för att inte Sydamerika ska kunna göra sig fritt från USA:s kontroll.

Washington behöver ett krig som innefattar hela regionen för att hindra Lula från att komma tillbaka i Brasilien och för att högerpresidenten Macri i Argentina kan överlämna sitt land till Internationella Valutafonden.

Genom att starta ett krigsäventyr kommer alla inhemska protester att tystna och opinionen vändas för att koncentrera sig på konflikten med andra länder. Historien är full av sådana exempel.

?De kommande 90 dagarna är avgörande och ett stort prov. Det som händer under dessa tre månader avgör hur Venezuela vaknar 1 januari?, säger Diosdado Cabello, en av Venezuelas viktigaste ledare.

Har han anledning till ett sådant uttalande? Låt oss uppmärksamma en tweet från chefen för Colombias Armé, Ricardo Gomez Nieto, som inom UNITAS flottövningar berättar om sin tacksamhet till USA:s armé för dess hjälp att ?bygga vattenbrunnar? i samhället Rumonero. Samma ?medmänskliga? strategi har USA använt i Afghanistan för att konsolidera sin ställning i området.

Det är viktigt att belysa att det var exakt i denna del av Guajira som Colombia 2015 satte upp Insatsstyrkan FUTAM, utrustad med bepansrade stridsvapen, artilleri, infanteri, logistiskt stöd och flyg. Bara genom att titta på kartan för var ?vattenbrunnarna? byggs förstår vi att venezolanerna har anledning att vara oroliga.

De senaste dagarna har dessutom flera av de olika politiska aktörerna i aggressionen mot Venezuela gjort flera nyckeluttalanden som verkar visa enighet bland militära ledare i USA. Marco Rubio, en extremhöger USA-senator, anser att en militär intervention är en enorm möjlighet då Venezuelas regering utgör ett ?regionalt hot?, en åsikt han delar med John Bolton, nationell säkerhetsrådgivare till Vita Huset. [Det var för övrigt under Obama som USA började med de löjliga påståendena om att Venezuela utgjorde en säkerhetsrisk för USA].

Ramon Muchacho, talesman för den venezolanska högeroppositionen, har deklarerat att vad gäller militär intervention mot hans land så ?vid detta ögonblick måste det vara mycket intensiva, högnivåkonsultationer mellan militära experter, säkerhetsanalytiker och flera länder i regionen, främst Colombia, som efter USA är det land som har makten och styrkan att agera.?

Genom att titta på bilden som finns på USA:s UD:s spanskspråkiga sida kan vi fastställa att Rubio och Muchacho inte agerar på egen hand. Frågan är inte om de planerar att attackera, utom när.

Samuel Moncada, Venezuelas FN-representant har understrukt att hans land befinner sig i en ytterst farlig fas i aggressionen. Vi talar om hur migration och socio-ekonomiska frågor har manipulerats för att göra dem till en fråga om regional fred och säkerhet.

För Moncada så är Brasiliens beslut att skicka militär till gränsen mellan länderna för att ta itu med venezolansk utvandring bara en förevändning. Samma sak gäller den intensifierade medieuppmärksamheten för samma sak vid gränsen med Colombia. Det handlar om att skapa en aktion eller händelse för att provocera fram eller rättfärdiga krig. Att skapa en bild som gör att de kan deklarerat att Venezuela är en fallerad stat som skapar regional instabilitet. Också OAS, de Amerikanska Staternas Organisation som är en trogen USA-allierad, har kallat till möte med det permanenta rådet för att behandla migrationskrisen orsakad av situationen i den Bolivarianska Republiken Venezuela. Representanter för Internationella Migrationsorganisationen IOM och FN:s högkommissionär för flyktingar, UNHCR, har bjudits in.

Moncadas uppfattning är att ifall dessa organisationer deltar så rättfärdigar de att påbörja fientligheter med hotet om användning av militär makt för att i förebyggande syfte försvara USA:s säkerhet.

Vad bör då Venezuela göra? Först och främst att beväpna gränsen. Sabotagen nyligen i delstaten Zulia mot energiinfrastrukturen är en fingervisning om i vilken region Colombia planerar att anfälla.

Dessutom är det helt nödvändigt att göra som i delstaten Tachira, alltså inkludera så många i milisen som möjligt för att ett sammanhållet försvar för nationen omgående kan aktiveras. Doktrinen om 'hela folkets krig' måste användas fullt ut.

Slutligen måste vi inse att inom doktrinen om icke-konventionell krigföring så kommer inte aggressionen genom ett traditionellt anfäll från armén. Det är högst troligt att, åtminstone inledningsvis, kommer lotten att falla på Sydamerikas Al Quaida. Det vill säga det kommer att vara colombiansk paramilitär, USA:s väpnade arm i regionen, som kommer att agera. Denna gång med fullt logistiskt och militärt stöd från Washington och stöd på marken från Colombia.

Det andra Venezuela måste göra är att begära omfattande skydd och gemensamma operationer med Ryssland och Kina. September kommer att vara avgörande då USA- och NATO-enheter placeras ut vid Colombias gränser. Säkerhetsarbete och förebyggande åtgärder är fundamentala.

USA:s initiativ att bygga vattenbrunnar i ett område så känsligt som Guajira kan bara vara reklam för att dölja installation av elektroniska krigsvapen med syfte att orsaka allvarliga störningar under Venezuelas operationer, särskilt vad gäller flyg eller missilttest. Det är rimligt att tro att elektronisk störning genom användning av E3 AWACS satelliter och flyg planeras för att ge Venezuelas övningar negativ publicitet inför den internationella opinionen.

Precis som kärnvapen skyddar Nordkorea från att bli uttraderat av NATO så garanterar alliansen med Ryssland och Kina att Venezuela inte röner samma öde som Libyen, Irak och Yemen. För USA är det högsta prioritet att minska Rysslands inflytande i Sydamerika.

Det tredje är att försäkra sig om intern enighet och sammanhållning. För några dagar sedan rapporterade websidor kopplade till den venezolanska oppositionen, att 'anonyma grupper' spred pamfletter med budskap om kommande destabiliseringsoperationer mot regeringen.

I ett land där ledningen för oppositionen är fullkomligt splittrad är det ekonomin som oroar alla. Trots att regeringen har ingått avtal om priser med affärs- och företagssektorn så har en ny våg av brist på livsmedel dykt upp i vissa områden. Det gäller särskilt brist på kött, något som man verkade ha klarat upp.

Ett klimat av tillit och stabilitet i befolkningen är vitalt för Venezuelas regering för att kunna möta ett hot utifrån som verkar allt mer troligt att bli en realitet. Brian Winter, chefredaktör på den inflytelserika America Quarterly: 'En vän med kontakter högt upp i Washington DC berättade för mig att 'jag är rädd att de kommer att göra något galet.''

José Negrón Valera 180906

<https://venezuelanalysis.com/analysis/14034>